

7de Møde.

Tirsdag den 23. Oktober Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han ønsker her i Tinget af fremsætte:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Kapitel II i Lov Nr. 359 af 13. December 1933 om Kriseforanstaltninger.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Landbrugsminister, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Kapitel II i Lov Nr. 359 af 13. December 1933 om Kriseforanstaltninger*. Jeg har fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation modtaget en Skrivelse med Opfordring til at fremsætte Forslag om Iværksættelse af effektive Foranstaltninger til Støtte for Mejeribruget. Denne Skrivelse har jeg sendt til Landbrugsraadet til Udtalelse og har fra Landbrugsraadet modtaget en Opfordring til at fremsætte Forslag om Forlængelse af Gyldigheden af det omhandlede Afsnit i Lov Nr. 359, der angaar Smørret, da Landbrugsraadet ikke har haft Tid til at tage Stilling til de Spørgsmaal, som er rejst af Fællesorganisationen.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2193; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 42).

Sagen sattes til Forhandling.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Det Forslag, der her er sat til Forhandling, kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning og anbefale. Gennem de ledsagende Bemærkninger og den højtærede Socialministers Udtalelser ved Fremsættelsen er der givet saa udførlige Oplysninger vedrørende Lovforslaget, at jeg tør udtale det Haab, at Lovforslaget vil faa en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Lovforslagets Formaal er jo paa nærmere angivne Betingelser at give Kommunerne Adgang til Refusion af en Del af de Udgifter, der maatte medgaa til Arbejdsløn ved Arbejder, der iværksættes for at bekæmpe Arbejdsløsheden, og da det ved mange Lejligheder, naar disse Spørgsmaal har været til Forhandling, er fremhævet, at det langt er at foretrække at skaffe Arbejde fremfor at maatte yde Understøttelse, tør jeg ogsaa tro, at der vil være Samstemmighed om, at Lovforslagets Formaal er godt, og at det vil kunne paaregne Støtte fra alle Sider.

Der er jo nemlig ved Socialreformens Gennemførelse sket en Forskydning i ugunstig Retning derved, at Kommunerne, naar de anvender Understøttelse, kan anmelde $\frac{2}{3}$ af den hertil medgaaede Udgift til mellemkommunal Refusion, medens man, naar det drejer sig om arbejdsmæssige Foranstaltninger, ikke har en saadan Adgang. Derved kan Stillingen blive den, at Kommuner afholder sig fra at gaa i Gang med Arbejder af den Art, idet de derved bliver ugunstigere stillet. Selv om denne Forskel i det lange Løb vil udligne sig selv, kan man forstaa, at saadanne Betragtninger kan melde sig, og der er ingen Tvivl om, at det kan medvirke til, at Kommuner afholder sig fra at igangsætte Arbejder, som ellers vilde blive fremmet, og naar man er enig om, at det er rigtigt at fremme Arbejdet, bør man selvfølgelig ogsaa alle Vegne, hvor der i den bestaaende Tingenes Tilstand kan siges at være noget, som virker hindrende i saa Henseende, bestræbe sig for at imødegaa og fjerne saadanne Hindringer.

Lovforslagets § 1 siger, at naar en Kommune iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet iværksat, kan den paa nærmere Betingelser erholde mellemkommunal Refusion for den i Stk. 4 omhandlede Del af Udgifterne til Arbejdsløn. I Stk. 3 bestemmes det, at Adgangen til at erholde Refusion kun gælder, for saa vidt angaar Arbejder, ved hvilke den egentlige Arbejdstid for den enkelte Arbejder ikke overskrider 36 Timer, og Arbejdsløn, ydet til Personer, der ellers vilde være henvist til at modtage Under-